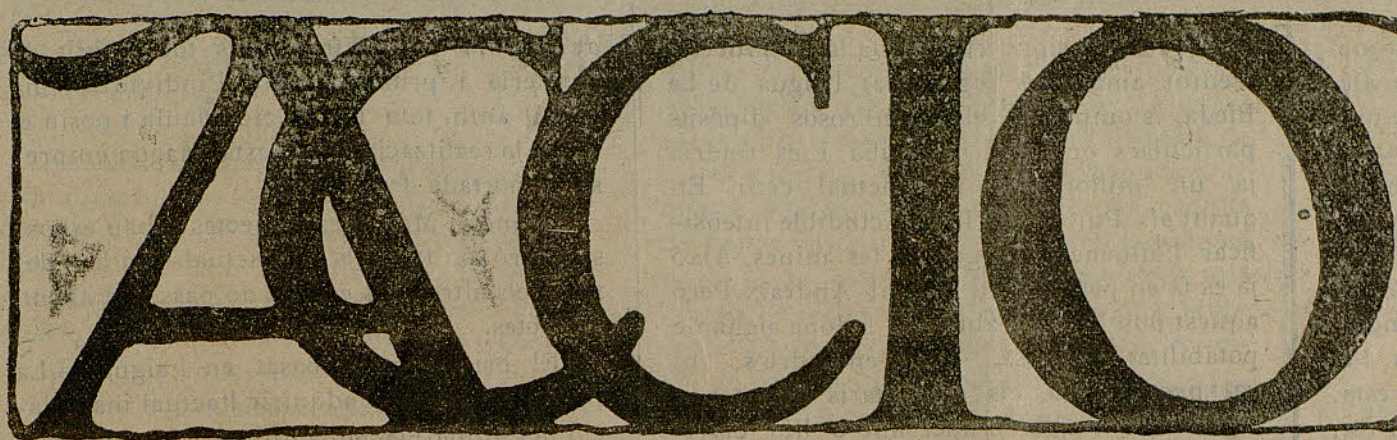

SETMANARI PORTAVEU DE LA
ASSOCIACIÓ CATÓLICA. RESTA-
BLIR TOTES LES COSES EN CRIST.
LA ACCIÓ ES LA NECESSITAT SU-
PREMA DELS TEMPS PRESENTS.--
1.ª ENCÍCLICA DE S. S. PIUS X. :
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ,
FERRERS, 38. : TELÈFONS: REDAC-
CIÓ, 83, IMPREMTA, 115
(AMB CENSURA ECLESIASTICA.)

ANY XV

VILAFRANCA DEL PENADÉS 11 D'AGOST DE 1923.

NÚM. 748

El problema de l'aigua

L'INTERESSANT DICTAMEN DE LA COMISSIÓ

CORRESPONENT a l'encàrrec rebut del molt lltre. Sr. Alcalde i decidits a aportar el nostre esforç per corregir la lamentable falta d'aigua en què es troba aquesta vila, havem emprés amb la major diligència, un estudi de les causes de la situació actual i dels remeis amb què es podria combatre amb eficàcia.

Les aigües actuals

L'extraordinària insuficiència actual és un efecte del període de seca que afectà a Catalunya durant l'hivern de 1922-23. Un règim anticiclònic aferrat a la Península Ibèrica, desvià durant els típics mesos de pluges, cap al Nord i cap al Sud, totes les depressions que semblaven venir de l'Atlàntic a proveir-nos d'aigua. Així l'hivern passat, les deus no revingueren i a través d'ell, han empalmat l'estiatge de 1922 i el de 1923.

Semblants situacions semblen repetir-se quasi periòdicament, com si diguéssim a cada començ de decenni. Així s'han deixat sentir a Vilafranca especialment les seques de 1881, 1892, 1902 i 1913. A cada data corresponen un o més projectes de portada d'aigües. De l'última data són els projectes d'Els Aigols i de Fontrubí.

El projecte de Sant Quintí de 1916, revela que la falta d'aigües es va aguditzant; que si es crítica en un any com l'actual, no hi ha pas cap estiu en què deixi de sentir-se. S'imposa portar aigua... avui amb urgència, i de seguida definitivament.

L'aguditzament progressiu té probablement dues causes. En els antics anals de Vilafranca a penes es troben efemerides d'aixuts. Les Clotes durant molts anys foren uns aigols que feien poc saludable l'estada en el Convent de Caputxins en el lloc on ara hi ha el cementiri. Avui les Clotes són seques. Les rieres i rieretes d'aquests volts: rases de la Pelegrina i de l'Hostal Nou, Meliò, Moli d'En Rovira, etc. conserven vestigis d'antigues obres hidràuliques destinades principalment a utilitzar l'aigua per regar i per moldre. I com devien ser de constants i considerables aquestes, ens ho assenyala la macissa construcció del Moli d'En Coll que es pot veure al peu de Montaspre. Avui de tot això no queda més que la superficialitat de l'aigua de les cínies en l'àrea ocupada per les cínies del Nunci i del Taronja, l'Adobaria,

Meliò, Hostal Nou, Cinc ponts, Moli d'En Rovira i Pont de Santa Digna. Corrent externa cap: aigües vistes, zero.

De què és efecte aquesta dessecació? Hem assistit a la desaparició de l'últim vestigi dels estanys quartenaris que degueren ocupar les Clotes i l'àrea que acabem d'assenyalar. Ha sigut potser la intensificació del cultiu de la vinya de vida vegetativa que suposa un enorme canvi aquós, d'absorció, evaporació i acumulació, revelades les primeres en experiments executats als laboratoris i l'última en la mateixa sucositat i abundància del raïm, fonament de tota la economia vilafranquina? Malgrat l'atractiu del tema, reconeixem que no té relació amb el problema actual; ni una ni altra causa tindrien guariment.

Queda encara una tercera causa possible que d'ésser real, s'hauria efectivament pogut evitar. Ara seria tard. És la que assenyalaria com origen de l'aigua de les cínies de Meliò, etc. a les deus dels Pujols, realment abundoses i d'aprofitament vilafranquí ja centenari.

Semblen els alts dels Pujols providencialment situats per proveir d'aigua a Vilafranca. Més alts que ella, amarats d'aigua que traspua abundantment d'entre els estrats del terreny, ajudant-hi potser la falla que la travessa per la vessant del cantó de Vilafranca, serviren durant molts anys per enviar a la nostra població una aigua molt acceptable en quantitat tant suficient que s'en sobreixia un doll per l'Aspirall de l'entrada de la vila.

Si aquesta providencial situació dels Pujols envers Vilafranca hagués sigut reconeguda a son temps, el nostre Municipi devia haver fet tot el possible per adquirir poc a poc la propietat de tota la muntanya, cosa ben factible puix que pocs són els pams de terra d'ella que no hagin experimentat canvi d'amo en els últims 30 anys. Avui, els Pujols seguirien plens de boscos, constituïrien la nostra hisenda o parc públic i ens serviren abundantment son aigua pura. No s'ha fet així. Uns particulars han vist el que no ha sabut o no ha volgut veure una Vila i mentre aquesta perllongava més o menys encertadament les mines amb el peu forçat de mantenir-se a un nivell superior al de la població, aquells tallaven els boscos, conreaven el terreny i el fiblaven verticalment per captar-ne l'aigua, comptant amb el concurs de la xarxa elèctrica, del motors d'explosió de

les màquines de vapor. Així quedà entaulada la lluita per la conquesta de l'aigua dels Pujols: amb tots els desavantatges per a la Vila.

Mentre les bombes i els cultius exprimen l'aigua dels Pujols, es restringia el caudal donat per les mines. Al mateix temps, Vilafranca duplicava la seva població i convenia quadruplicar-li l'afluència d'aigua. La situació era cada dia més crítica.

Es cosa notable que no s'atinés a pensar que la solució del problema de l'aigua a Vilafranca, es trobava íntegrament als Pujols. Abans d'ells, només en treia l'aigua Vilafranca; avui se n'aprofita, demés dels particulars, el poble de La Granada. Acaparar els Pujols, no oblidar mai aquesta necessitat hauria sigut la millor de les solucions i mai Vilafranca hauria passat per crisi com la que avui ens esvera.

Un altre avantatge de l'aigua dels Pujols: sembla que triga molt a sentir un aixut, de manera que ara mateix la reducció de son caudal, no és pas proporcional a la intensitat de la seca.

En alguna crisi semblant sorgia la portada d'aigua de La Bleda. Aigua fluixa, de costosa elevació, ha servit no obstant de valuosa ajuda en totes èpoques. Fins ara, estropejada la maquinària i amb la canonada de conducció feta un garbell, sort tenim d'ella.

II

La distribució

Els anys de set com els anys de fam, serveixen per posar a prova la civilitat dels pobles. Hem de declarar, per dur que siga, que en la penúria d'aigua no s'ha revelat la civilitat de Vilafranca. El lema adoptat sembla ésser «campi qui pugui». Mentre uns veïns tenien d'acudir de lluny a omplir a la font el canti per poder veure aigua, els més pròxims a aquella font la usaven per apagar el pam de pols de la carretera, i la deixaven tothora rajar a la clavaguera introduint falques en el mecanisme de la tanca automàtica.

«Campi qui pugui». En lloc d'ajuntar-se per instal·lar en algun punt un dipòsit regulador on acumular-hi l'aigua, aixecada si hagués convingut, amb un grup de motor i bomba únic, de cost, que repartit entre centenars de tenedors, hauria resultat reduïdis-

sim, s'adoptà el sistema de celebrar una me-
na de campionat de fondària, amb gran ale-
gria dels constructors i instal·ladors de mo-
tors-bombes, per assegurar-se, rebaixant el
nivell de la presa d'aigua, que el tencedor
en tindria, fins quan quedessin sense ella
els veïns i les fonts públiques; el dipòsit par-
ticular, ja no regulador, s'instal·là en el soterrani
de les cases. Algú assegura que inclús
hi ha qui fa servir de dipòsit un pou, i el
motor, la bomba i la electricitat fan la resta.
El que això ha volgut fer, té aigua per tot.
El que no ho ha fet, no en té per a beure.

És verament una situació inqualificable. La
desigualtat en l'escassetat és símptoma d'ini-
quitat. Veiem aquí un dels espectes més anti-
pàtics de la distribució actual.

Però hi ha més: volem suposar que el re-
baix del nivell de les preses en les cases que
l'han realitzat, no causi cap perjudici als veïns
ni a les fonts públiques. Llavors queda encara
l'enorme error econòmic, degut a l'egoisme,
d'haver marxat cada u per ell, substituint la
instal·lació d'un sol motor-bomba general per
nombrosos petits motors (sab l'Ajuntament,
sab la Junta d'aigües, quants n'hi ha d'ins-
tal·lats? És molt convenient realitzar amb e-
xactitud aquesta interessant estadística). Su-
mem-ne les potències, instal·lem un sol grup,
que equivalgui a tots, i tindrem economia
d'instal·lació, economia de cost, economia
d'entreteniment i economia de consum. La
adopció del «campi qui pugui» ha portat a
tots el contrari.

Hi ha algun remei a tot això? Sí: En pri-
mer lloc s'han de descobrir i perseguir les
preses furtives si existeixen. Després es té de
repassar estrictament tota la distribució, fent
que cada presa dongui el que proporcional-
ment li correspon, sobre el caudal actual, in-
dependentment de la seva alçada. I de segui-
da la construcció del dipòsit regulador. Una
severa vigilància sobre l'ús de les fonts; unes
quanties multes ben aplicades als que se sen-
tin egoistes malgrat de tot, completaran l'ac-
ció energica que deu exercitar-se en les si-
tuacions crítiques.

III

La portada d'aigües ràpida, interina

Remei urgent, immediat, de la insosteni-
ble falta d'aigües actual, només n'hi ha un:
fer que les canonades existents, la dels Pujols
i la de La Bleda, portin a Vilafranca major
quantitat d'aigua. És inútil pensar a solu-
cionar-ho amb noves instal·lacions: totes elles
consumirien un temps que l'agut del pro-
blema no pot admetre.

Com a conseguir augmentar els caudals de
les canonades?

En la de La Bleda no cal dir-ho: augmen-
tar el número d'hores de funcionament de la
màquina. De seguida, per evitar els cops d'a-
riet massa freqüents a la averiada canonada,
cabria construir al peu de Vilafranca un di-
pòsit receptor a pla de terra, diguem-ne un
cup, i elevar-ne aquí la pressió de distribució
mitjançant una bomba centrífuga. Aquestes
bombes s'adapten meravellosament a les os-
cil·lacions del caudal. Així l'aigua de La Ble-
da tornaria a pujar pels terrats sense haver
de témer rebentades de la canonada de con-
ducció. Demés, podria reduir-se llavors
molt l'elevació d'aigua a la torre, i això se-
ria una altra circumstància que evitaria el pe-

rill de les pressions elevades a la conducció.
Venint amb més regularitat l'aigua de La
Bleda, s'omplirien els nombrosos dipòsits
particulars on avui no arriba i es tindria
ja un millorament de l'actual crisi. En
quant als Pujols, és imprescindible intensi-
ficar l'afluència d'aigua a les mines. Això
ja es fa en petit al pou de Cal Andraix. Però
aquest pou és poc abundant i dona aigua de
potabilitat dubtosa. Cal entendre's, hi
cal pactar amb els propietaris que tenen
aigua dels Pujols i apel·lant a llur civisme
o pagant-los l'aigua i indemnitzant-los
per la pèrdua de les collites de regadiu, acon-
seguir que les bombes de llurs pous treballin
per Vilafranca. També aquí podria comple-
tar-se l'arranjament amb la construcció d'un
dipòsit a peu pla d'on una bomba centrífuga
enviés l'aigua a pressió a la xarxa de distri-
bució per la vila. És demés de molta preci-
sió substituir per canonada el tros de mina
comprès entre l'espigall de Cal Andraix i el
de Pocarlos. Aquest tros de mina no és de
captació sino de conducció; per això la seva
substitució per canonada. Actualment amb els
murs clivellats és un tros que determina quan-
tioses pèrdues de càrrega i de caudal, per
evaporació, filtració, etc., i demés deixa l'ai-
gua exposada a ésser fiblada des de les vinyes
i a perilloses contaminacions.

Aquests són els dos remeis o pal·liatius
immediats. Però no s'ha d'oblidar que un i
altre, especialment el dels Pujols, quedarien
sense efecte si no precedís i acompanyés a
llur aplicació, aquella serena, enèrgica i im-
plicable acció de policia a què ens havem re-
ferit en el paràgraf segon. De continuar la
possible existència de preses furtives i la in-
justa desigualtat en la distribució, abocar més
aigua a les mines equivaldria a abocar-la al
mar. Vilafranca seguiria patint set, encara que
alguns vilafranquins nedessin, materialment,
en la abundància.

Encara hi ha un altre remei: recollir i e-
levar l'aigua superficial que empapa el ter-
reny quaternari de la fossa ocupada per les ci-
nies Malió, Moli d'En Rovira, etc., i enviar-
la amb una curta canonada a la de conduc-
ció de la Mina dels Pujols. Ja es comprendrà
que encara que ràpida, aquesta solució no ho
pot ser tant com les abans assenyalades.

En resum, ordenats els remeis exposats
per ordre de rapidesa en la aplicació, són els
següents:

1. Augmentar el nombre d'hores de vin-
guda de l'aigua de La Bleda.
2. Contractar amb els propietaris dels
Pujols, l'abocada d'aigua a les mines.
3. Construcció de dipòsits baixos a l'en-
trada de la Vila, d'on l'aigua s'envia a la dis-
tribució mitjançant bombes centrífugues.
4. Captació d'aigües en els terrenys im-
mediats a la vila per a afegir-les a les vingu-
des dels Pujols.

Qualsevol que sigui la solució adoptada
(i millor que fossin varies) ha de precedir-la
una imparcial i severa revista de l'actual
forma de distribució.

IV

La portada d'aigües definitiva

Cap de les solucions proposades en l'an-
terior paràgraf es pot considerar com a defini-
tiva; no és res més que un pal·liatiu del crític
estat actual. S'imposa doncs que amb decisió

abandonin els vilafranquins tot esperit de
banderia i principalment l'individualisme
renyit amb tota llei de ciutadania i posin el
coll a la realització d'aquesta magna empre-
sa: la portada d'aigües.

Quines? Múltiples projectes s'han esbos-
sat, però són tres, els més actuals: un ben de-
tallat; els altres dos, encara no passen d'avant-
projectes.

El primer es el basat en l'aigua de La
Bleda. Es tracta d'adquirir l'actual instal·la-
ció per anular-la, substituint-la per un grup
de motor i bomba que pugui l'aigua a un di-
pòsit que es construiria a la muntanya de S.
Pau, d'on una canonada de conducció, la por-
taria a Vilafranca. El projecte és gros, molt
car d'instal·lació i d'entreteniment i caríssim
d'elevació, i ens sembla excessiu si es té en
compte que l'aigua de La Bleda, tant fluixa,
pot pendre's per aigua auxiliar, però no com
aigua fonamental del servei d'una població.
Si es vol anar a l'adquisició de l'aigua de
La Bleda, creiem que tota la modificació se
ha de limitar a arranjar l'actual canonada de
conducció, rebaixar-li la pressió, reduint la
elevació sobre el pou, i en canvi elevar-la a
la Vila. És la mateixa reforma que havem
assenyalat entre els remeis urgents, augmen-
tada amb la renovació de la canonada de con-
ducció.

Amb això es tindria resolta la vinguda de
una aigua auxiliar, pel regatge i si es vol, pré-
via una depuració química, per a rentar. Mes,
quedaria en peu encara la principal part del
problema: portar aigua potable. D'això s'o-
cupen els altres dos projectes: el dels Aigols
i el de Fontrubí.

Havem vist els Aigols. Són en efecte una
esponja impregnada d'aigua. Mes és aquesta
tant soma i difuminada per tota aquella co-
marca plena de cultiu, que ens sembla que
l'aigua quedaria sempre massa exposada a
tota classe de contaminacions.

A Fontrubí, a cal Castellví, hem vist la
deu a què es refereix el tercer projecte. Neix
en efecte en terrenys profunds i creiem que
en qualitat reuniria tots els avantatges. Ara
com ara, aquella deu sola no bastaria, però
sumada a algunes altres properes arriba-
ria a bastar. Aquest ens sembla el més rea-
litzable dels projectes; tant més quan cabria
combinar la nova portada amb la dels Pu-
jols, en forma que la nova canonada aniria
només de Fontrubí a Les Cabanyes. Es a dir,
aquest projecte, a més d'exigir escasses despes-
ses d'instal·lació i cap d'elevació, suposaria
la millora de l'actual portada dels Pujols.
Es clar que a aquesta sí que hauria de do-
nar-se-li més pressió per igualar a la que vin-
dria de Fontrubí.

Volem parlar per fi d'un projecte di-
verses vegades emprès i abandonat i que pot-
ser constituiria la més definitiva de les solu-
cions: ens referim al de l'aigua de Torrelles;
si es sol·licités degudament del Govern la
concessió i aquesta s'atorgués, encara que es-
tingués d'indemnitzar als Ajuntaments o a
alguns propietaris que ara en disfruten, tin-
driem un caudal d'aigua de potabilitat sem-
blant a la dels Pujols. El difícil d'aquest pro-
jecte, és aconseguir la concessió.

Deixant de banda doncs aquestes aigües de
Torrelles, ordenarem els altres tres projectes
en el següent ordre de preferència:

1. De Fontrubí enllaçant amb els Pu-
jols.
2. El de La Bleda com aigua auxiliar
complementària de l'anterior arrançant i com-
pletant l'actual instal·lació, mes no realitzant

el projecte actual puix que no ho mereix la qualitat de l'aigua.

3. El dels Aigües.

Abans de donar per acabat el nostre comés hem d'assenyalar el nostre temor de malograr qualsevol solució que s'adopti si la vol realitzar i administrar l'Ajuntament. La forçosa inestabilitat en els càrrecs, les lluites polítiques que el minen, la possibilitat de trobar-se un dia amb un Ajuntament sense cap Regidor entès o entusiasta per les qüestions de aigua, faria fracassar l'empresa més ben pensada. S'imposa la creació d'una Junta autònoma de major estabilitat, imparcialitat i competència que un Ajuntament.

Encara no quedaria resolt el problema si les atribucions d'aquesta Junta fossin incom-

pletes, per exemple, posant en ses mans les noves aigües futures i quedant-se l'Ajuntament amb el subministre i administració de les dels Pujols. Una sortosa revinguda d'aquests equivaldria llavors a la bancarrota de l'altra instal·lació. Una Junta autònoma única té de subministrar i administrar tota l'aigua de Vilafranca. Les condicions, favorables a tots els vilafranquins de bona voluntat, de creació i funcionament del nou organisme haurien d'estipular-se en un estatut detallat amb la major cura.

Vilafranca del Penadés 31 de juliol de 1923.

J. Estalella.—E. Berger.—Joan Ribera.—
Joan Hill.—Ramon Tomás.—Joan Torres i Casals.—Isidre Campllonch.—Santiago Güell.

PER MAL CAMI

PODEM no tenir aigua de La Bleda, però en canvi per mor de l'aigua de La Bleda té un plet l'Ajuntament de Vilafranca que costa ja algunes centes pessetes i que alguns milers ha de costar-ne, gastades tontament, si no es muda de conducta.

Com saben ja els nostres lectors, a mitjans del març passat, la societat anònima «Aigües de La Bleda» va presentar contra l'Ajuntament, una demanda de major quantia peticionant, d'un cantó, el compliment del contracte de compra-venda de l'expressat manantial, celebrat el 15 de setembre de 1920, i d'altra, la declaració que fou il·legal i abusiva la incautació de dit manantial i utilitatge portada a cap pel nostre Alcalde fa un any, amb l'aprovació per la majoria del consistori i amb el vot en contra de les minories.

Posada la Corporació municipal en el cas de tenir de contestar la demanda, cosa no gens planera, s'arbitrà el mitjà de ajornar el conflicte per uns quinze dies, que era el temps que l'alcalde necessitava, segons digué, per a portar a cap l'empréstit que tenia en projecte, signar l'escriptura de compra, pagar el preu de compra convingut i matar així el plet.

L'aigua de La Bleda

L'ALCALDE manifestà en la sessió municipal d'aquesta setmana, que d'acord i complimentant l'informe de la comissió, havia adquirit una bomba centrífuga per a elevar l'aigua de La Bleda a l'entrada de la vila.

Bomba que s'espera arribarà d'un moment a l'altre per a poguer instal·lar-la seguidament.

NOVES AIGÜES?

S'ENS assegura que en un laboratori de Barcelona s'està practicant l'anàlisi d'unes aigües, que es creu que són potables, i que llur propietari té el propòsit d'oferir-les en bones condicions a la vila, per a empalmar-les amb les dels Pujols.

Sembla que es tracta d'un caudal d'unes 150 o 200 p'omes.

El mitjà fou promoure la dilatória de jurisdicció, sostenint que no era el Jutjat sinó el Governador civil l'autoritat que devia entendre en la qüestió de la incautació de l'aigua plantejada en la demanda.

Aquesta setmana s'ha resolt l'incident declarant-se competent el Jutjat, això és, en sentit contrari a la pretensió de l'Ajuntament, i malgrat haver transcorregut, no quinze dies, com demanava l'alcalde, sinó tres mesos, aquesta és l'hora que per a signar l'escriptura estem com estàvem o pitjor; i mentrestant en paper sellat i despeses judicials se n'hi havien anat, pel cap-baix, sobre un miler de pessetes.

I és el més gran que, segons ens asseguren, no conformant-se la majoria del consistori en l'esmentada resolució judicial, tracta d'apel·lar a l'Audiència, amb moltes probabilitats d'anar a cercar una condemna de costes.

Aqueixa falta de cordura és senzillament vituperable, àdhuc que els regidors de llur butxaca paguessin les costes i despeses, que no creiem que estiguin disposats a fer-ho, Vilafranca pel seu bon nom no ha de consentir que el seu Ajuntament sostingui plets temeraris com qualsevol casa de comerç en fallida.

Pis per llogar amb mobles en punt céntric d'aquesta vila.—Donarà raó el Procurador Dionís Lluch. Rambla de S. Francesc, 33.

El doctor Faust Lloveras de l'Hospital de la Santa Creu, especialista en malalties de la Gola, Nas i Orelles; des del mes de març, que té establir consulta de sa especialitat, a la rambla de Nostra Dona n.º 37, tots els dies de 8 a 11 del matí.

“La Vilafranquina”

Fàbrica de farines de
PERE SOLER MESTRE

Compro tota classe de cereals amb preferència, blats i ordís de la comarca.

Pagaré millors preus que cap altre.

No hi fa res que la quantitat sigui petita o grossa.

Hores de despatx: de 9 dematí a les 5 tarda, tots els dies feiners.

FUTBOLISTES.—Visiteu «Les Novelats» de Vda. de A. Olivella Galimany i trobareu un veritable assortiment de calçat per aquest esport des de 20 a 27 PTES. Visiteu la casa i us en convencereu.

Propietaris — Contratistes OCASIO

Partides de mosaic a preu econòmic, sortides de una fàbrica en liquidació.

Venda. Rambla de Sant Francesc 33. Teléfon 104.-Vilafranca.

— Els millors models per la present temporada els podeu veure a la sabateria «Les Novelats» de Vda. de A. Olivella Galimany.

— Per queviures de totes classes, especialment café torrat a l'estil de Cuba, pastes per a sopa i productes de Gluten per a diabètics marca Ramon Quer, ho trobaran a preus moderats en la casa **EDUARD QUER**, Constitució, 35.

LLOGUER DE PIANOS

Llogant un piano nou o d'ocasió es logra la seva propietat mitjançant un pagament mensual.

Exposició permanent.

Secció de manubris. Canvi de música, sempre moderna, sense canviar el piano:

Josep Mata Cera 19. S. Pere 32.
— Teléfon 245. —
Vilafranca

— Casa per a vendre. Carrer de Sant Bernat. Raó Procurador Lluch.

ADOBS PUJOLÀ

— Representant: Josep Salvany i Alegre —
— Santa Magdalena, 6 - Teléfon, 56 —

Cursos de Comptabilitat

Partida doble, americana i centralitzador (patentat), segons els sistemes d'ensenyament del

Liceu Dalmau de Barcelona

Classes especials per a senyoretes.

Matrícula: Pou de la Pina 9. 2º.

RENÉ COLOMBÉ

BANYS Café i restaurant A **CALAFELL**

Hi haurà diàriament un servei d'autos de anada i tornada des de Vilafranca, passant per Monjos, Rápida, Arbós, Gornal, Ballbey, Vendrell i Calafell.

Sortida de Vilafranca: Bar Continental, rambla de Nostra Dona.

IMP. - ESTEVA. - TEL. 115. VILAFRANCA.

Automòbils de lloguer

Studebaker de 8 seients i Chevrolet. — Preus mòdics. — Garaig Rhin—Igualada, 19, Teléfon 228

Guerra a les mosques!

Cortines orientals de pita i sarment. Dirigiu-vos a la barberia del carrer dels Ferrers.

FOTOGRAFIA "ART-MODERN"

Angel Guimerà, 42

Gran rebaixa de preus en tota mena de fotografies.
Treballs esmeradissims i perfectes s'entreguen a les 24 hores.
Especialitat en ampliacions i reproduccions de tots tamanyes.
Aficionats! Gran taller explotés pels vostres treballs.

Visiteu aquesta casa i us en convencereu

XAMPANY CALIXTUS

Representant: Josep Colomé - Font, 13.

GARATGE

de

EMILI SERRANO

Carrer Santa Digna
(carretera de Vilanova)

Reparació d'autos, motos i motors industrials. Venda de pneumàtics, càmares i grassa de totes classes.
Automòbil de lloguer per a excursions.
Rapidesa-economia.

Tabloides del Dr. Tarp

Remei eficacíssim en les malalties del ventrell i dels budells.

Poden adquirir-se a les farmàcies:

GUASCH.—Parellada 39.

SERDÀ.—Cort 35.

SERRAT.—Cort 1.

BOSCH.—Cort 19.

Fusteria mecànica i construcció de tants**P. MAGI SOLER**

Tallers i despatx: CLASCAR, 13. TELÉFON, 49
Depòsit de tants: PLASSA DE JAUME I, 3.

Unica casa montada amb maquinària moderna
Preu fixe i mes limitat que en cap altra FUNERARIA
CORONES PER A TOTS ELS GUSTOS

Promptitud Perfecció Economia

Totes les senyores reconeixen que on troben els models més elegants de capells és a

LA MAISON GERMAINE

Portaferrixa, 6 - Barcelona

J. ECHEVARRIA I C.^a

Primeres matèries per a adobs.

Productes enològics.

Sulfats de coure.

Maquinària agrícola.

Sofre.

Adobs, etc.

Teléfon, 1031

Rambla de S. Francesc, 30 : VILAFRANCA DEL PENADES

Funerària Modelo

JOSEP TRIUS (ó) TORÓ

Carrer de Sta. Maria, 8, TELÉFON 106

VILAFRANCA DEL PENADES

Grans existències en BAGULS forma CAIXA sistema modern, baguls de caoba i noguera forma boleta com també de montats amb panyo i merino-formes boleta, sisebats i rectes.

Es la casa que te mes varietat, mes existència i mes economia.

En CORONES n'hi ha per a tots els gustos i preus.

No compreu sens visitar primer aquesta casa en quina hi ha una gran rebaixa sobre les demés cases de aquer articles.

MENTOLINA

LICOR DE MODA, reconegut com el més delicat licor en tot el món; elaborat baix fórmula del molt reverend P. Abad, cisterciense, Henry Lubbe. Insuperable estomacal d'herbes aromàtiques.

VENDES: En establiments de Queviures, Cafés i Fondes

Verdader licor dels frares.

Fabricat a Tarragona

Demandes al Representant **Gaudi Orga Guarro**

Sant Pere, 116.—VILAFRANCA DEL PENADES

Concessionaris per tot el món: **Srs. Iglesias i Garcès**

Provença, 242 — BARCELONA

SABATERIA

Jaume Parera Ràfols

Brodegui d'home tot cosit d'oscària

negra, material immillorable a pesseles 20 (preu de fabrica) = Gran assortit en sandàlies de tots els números.

Plaça de Jaume I, 11.